lationi. Hic tu ſtudioſitas radices aliq̄s ex
iure dīno ſub generalibus ꝑncipijs vtiles
ad ſedādū peſtiferꝝ ſciſma. qm̄ illud ꝑmuꝫ
⁊ ꝑncipalius occurrit in eccīa reformādū.
¶ Nūc ſtudioſitas viſa eſt q̄dā apire/ ſub
conſideratiōe quadruplici/ q̄ qualia ſunt.
vīm erit iudiciū.
¶ Sequūt̄ quattuoꝛ conſideratiōes ꝺ pa
ce ꝑdicate Taraſcone.

Conſideratio .j.

Finis policie eccleſiaſti
ce/ ⁊ cuiuſlibꝫ leg̃ eam
regulantis/ ē pax ſalutifera.
Hoc ſatis expſſit diuinus
nr̄ phūs paulus q̄ finē leg̃
⁊ ꝑcepti/ nunc dilectionē eē
dixit/ nūc ihesum/ intelligēs in dilectōe pa
cem/ in ihesu ſalutē. vt ſit finis pax ſalutar̃.
Necꝫ opus ē anxia deductione alia/ cū na
tura nos doceat/ ens quodlibꝫ nō minus
ſuā vnitatē ⁊ pacē appetē/ ꝙ̄ entitate/ ſꝫ de
ductionē dīni Dionyſij/ Auguſtini ⁊ boe
tij/ ita vt pax ſit bonū qꝺ oīa appetūt/ adeo
ꝙ ꝑticularis oꝛdo nature plerūqꝫ imutat̄ i
rebus/ vt vnitas conſuet̄. Manifeſtat hoc
aſcēſus grauis ſurſum/ ⁊ leuis deoꝛſū/ Si
in coꝛpe ꝟo/ cur non in myſtico pōt viciſſi
tudo talis q̄ri/ vt ꝓ pace retinēda/ fiat deoꝛ
ſum qꝺ ſurſum ē/ vt pax ꝑmaneat? Cum
igit̄ ſm exigētiā finis cetera debeāt mode-
rari/ ⁊ finis q̄ ē imponit nccitatē rebꝰ/ neceſ
ſitas ꝟo legē non habꝫ/ ꝑſpicuū ē/ ꝙ nulla
lex habeat aliq̄d firmitatis/ ſi paci faciende
vel cōſuāde/ inueniāt̄ cōtraria. ſꝫ debꝫ int̄
ꝑtari vt ſuiat paci/ vel penitꝰ aboleri/ alio-
quin iur̄ dictum comici: ſummū ius ſum
ma ē malicia/ cōformit̄ ad iuſſionē ſapien-
tis/ noli eē iuſtus nimis/ Sic athenienſes
fecerūt ad tp̄us leges lycurgi non eē/ vt ſp
eēnt. ⁊ naſica ſcipio/ dū conſul inq̄t iuris oꝛ
dinē ſequit̄/ id agit vt cū oībus legibus ro
manū coꝛruat imperiū. Nullo pacto igit̄
ſuat̄ lex/ nō obſuato leg̃ fine q̄ ē pax. Si
cut in ſili xp̄ianā doctrinā ſcribens Augꝰ.
deducit ꝑ regula memorāda/ ꝙ nullus te
xtus ſacre ſcripture in ſua expoſitōe retinet
ſenſum ſpūſſancti niſi ille caritatē edificet.
Et qm̄ huius ſciſmatis tā extranea videt̄
eē ꝑfectis/ vt tale nūꝗ̄ viſum fuerit minus
hn̄s ꝓuiſiōis humane remedium/ docēte
hoc ſua in dies radicatiōe. expedit ad eius
expulſionē inſtitutio nouoꝝ canonū cum
ea q̄ ꝺ nouo emergūt nouo egeant auxilio
vel iam ꝯditoꝝ nccaria ē moderatio. Sed
qualis ⁊ ꝑ quid moderatio? Sane ꝑ regu
lam infallibilē ⁊ inobliquabilē legis dīne/
cuius ſectatoribus ⁊ amicis pax multa ē/
ſi ꝓphē credit̄. ⁊ nō ē illis ſcandalū. ¶ Ex
q̄bus elicit̄ cōcluſio ſaluberrima ꝙ nulla
via ꝑficiēs ad ſedationē ſciſmatis repudi-
anda ē. quātumcūqꝫ iura vel leges huma-
ne videāt̄ opponi vt ꝺ electiōe ſūmi ponti
ficis ꝙ ē ſic ⁊ ſic celebranda. et ſi tes/ dūmō
diuinū mādatū vl̄ ius maneat inuiolatū.
Qꝺ ſcire ad illā ſpectat ſciam ꝑ quā leguꝫ
cōditores iuſta decernunt/ legē eternā imi
tantes. Hec ē lex euāgelica q̄ ſi cōtemnat̄
ab aliq̄bus: illi ſunt inepti pacis eccleſiaſti
ce tractatores quēadmoduꝫ inutiles ſunt
hoīes ita adherētes nudis textibus/ vt epi
keyam hoc ē equitatē ignorēt/ quales Are
ſtoiles noīauit imanſiuos in opinionibꝰ
ꝓprijs. ¶ Ex his deniqꝫ q̄s nō videat/ ꝙ̄
impiū ē/ ꝑſtim apud eos qui ſe eccleſiaſti-
cos dici volūt/ ſi ꝑitos in euāgelica lege vl̄
nō conſultare/ vel abijcere/ vl̄ maioꝛi ſacri
legio/ hūi ꝓbꝛe cognoſcāt̄/ hinc erroꝛes/ hīc
ꝑſumptuoſe aſſertiones/ hinc ꝑplexitates
inexplicabiles/ hinc obſtinate defenſiones
adinuētionū humanarū in ꝑnicie eccleſie
⁊ pacis ſalutifere finis ſui ſurgūt. vt ꝙ nō
licꝫ diſputare ꝺ potētia pape/ ꝙ non pōt ſi
bi dici cur ita facis/ cum tm̄ ſit peccabil̄. ꝙ
nō pōt in aliquo caſu eccīa ſine eo cōuoca-
ri vel aggregari/ ꝙ hic ē fidei articulꝰ. Hn̄
dictus ē papa [exempli grā] ꝙ non pōt in
aliquo caſu ad ꝯcilium papa vocari. Qꝺ
abſqꝫ eo nō ſtat ſalus/ cū tamē ſalus eccle-
ſie in ſolum deū oꝛdinet̄ abſolute ⁊ eſſen-
tialiter/ ⁊ in hominē chꝛiſtum de oꝛdinata
lege/ ſed accidentaliter oꝛdinatur in papaꝫ
moꝛtalem/ alioquin dum vacat ſedes per
moꝛtē pape vel naturalē vel ciuilē. vtputa
ſi ſit hereticus depoſitus/ quis hominum
ſaluus eēt. Alij papā ꝑdicant impeccabi-
lem. alij oīpotentē. alij ſine vlla exceptō
ne credunt ex̄ ſalutis ſtatum quēlibet ſue
parti non obedientē. Qꝺ quāta temerita-
te dicat̄ ipi viderint aſſertoꝛes.

Conſideratio .2.

QUelibet in eccleſiaſtica hier N
archia poteſtas in pacẽ ſalu
tiferam ordinat̃. Hec infert ex
prima. Cum igit̃ non ſit data
poteſtas in deſtructionẽ ſed edificationez.
teſte aplõ. Si quis abuſui poteſtatis hoc
eſt tyrãnidi reſiſtit/ille non reſiſtit dei ordi=
nationi/ſed obedit qui iubet malũ tollere
ꝺ medio ſui/ ⁊ partẽ ſcandaliſantẽ abijcere
ſicut ⁊ licꝫ cuicũqꝫ erga quecũqꝫ vim illatã
vi repellere/cũ appoſitiõe moderate caute=
le. ¶ Hec cõſideratio facile deductiõe tra=
ducit quorũdã ſcripta ſup obedientie lau=
dibus ⁊ inobediẽtie penis ad oppoſitũ il=
lius qꝺ perſuadere conant̃. Nam ſi obedi
endũ ẽ hoibus: quãto magis deo. ¶ Elu
cet preterea/ꝙ ſi ſalutifera pax tollat̃/ex eo
ꝙ in Johãne [exempli gratia] poteſtas ec
cleſiaſtica quedã remanet/qua repudiata
pax rediret. abijcere poteſtatẽ in hoc caſu ẽ
eadẽ bene vti. retentio aũt verteret̃ in abu=
ſum. Addito ꝙ nll'a poteſtas inuenit̃ hic
in via/que nõ ſubijciat̃ legi diuine ⁊ natu
rali/ ⁊ que nõ ſit peccabilis ⁊ auferibilis vł
abdicabilis. aut ꝓ tempe ab executione ſu
ſpenſibilis. ¶ Fundat̃ in hac ꝯſideratione
dictũ illud memorabile ⁊ vere dignũ a ſũ=
mo pontifice/qꝺ his auribus pluries acce
pi ab ore dñi noſtri. hoc ſine adulationis
ſpũ refero paratus ſum. inquit etiã vſqꝫ ad
mortẽ vel imolationem ꝓprij corpis ſi ita
res exigat/eccleſiaſticã vnionez procurare/
quãto amplius vſqꝫ ad ꝓprij ſtatus abdi
cationem. Nã quãdo daret vitã/qui non
deſereret veſtez aut vittam/coronã ſeu mi
tram? ¶ Uellent aliqui rurſus obijcere ꝯ
epiſtolã anglicanã/ꝙ via ceſſionis in effe=
ctu reddi poſſit practicabilis caſu ꝓpoſito
inuitis etiã contendẽtibus ꝺ papatu/ ꝗꝙ
ſi habeat hic allegationẽ rõnabilẽ coactio
ipi viderit velint itaqꝫ/nemo cogit. At võ
quicqd de hoc ſic conſtat viam ceſſiõis eẽ
poſſibilẽ. imo in caſu neceſſariã ad cuius
laudem ſpectat qꝺ ſcribit Dionyſius [nõ
ille ariopagita] ad donatũ. recitatur in ec=
cleſiaſtica hiſtoria. Dionyſius fratri ſalutẽ
Si inuitus vt ais in hoc veniſti/offendis
in eo ſi dimiſeris volẽs. oportuerat quidẽ
etiã pati oĩa ꝓ eo ne ſcinderet̃ eccleſia dei/
⁊ erat nõ iferior gl'a ſuſtinẽ martyriũ ꝓ eo
ne ſcindet̃ eccl'a ꝗ̃ eſt illa ne idolis imolet̃/
imo ſꝫ meã ſniãz mai⁹ hoc puto martiriũ
eẽ ꝗ̃ illud. q2 ibi vnuſqſqꝫ ꝓ ſua tm̃ aĩa. in
hoc võ ꝓ oĩ eccl'ia martiriũ ſuſtinet. Hec
ille. Deniqꝫ plura ſequerẽt̃ ꝺ quibus non
eſt dicendũ per ſingula.

Conſideratio .3.

QUilibet rationis capax ob= O
ligatur ſꝫm vocationẽ ſuaz/
pacem eccleſie ſalutiferam pcu
rare. Jlle orãdo/hic diſputan=
do/hic p̃dicando/hic exhortãdo/hic agen
do. vel quolibꝫ modo alio. Sumerent̃ ar
gumenta ꝓ hac conſideratiõe ex radice fi=
liationis ad eccleſiã/ ⁊ ex radice dilectõnis
⁊ iuſticie ad ꝓximũ/ ex radice pietatis ſeu
religionis ad deuz. Nulla ſiquidẽ in pñti
ſciſmate poteſt ſerpere deterior labes/ ꝗ̃ in
ertia querẽdi pacẽ. ſiue illa ꝓueniat ex am=
bitione vel adulatione. vł timore. aut alia
occupatione nõ admittente curã hanc ſa=
lubriorem. pectora noſtra duas nõ admit=
tentia curas ait ſatiricus: Audiamus a ſa
piente quid pigricies ſtulta/operat̃ i agro
vel vinea eccleſie? Per agrũ inquit viri pi
gri tranſiui ⁊ per vineã viri ſtulti. ⁊ ecce to
tum repleuerãt vrtice. ⁊ operuerãt faciem
eius ſpine ⁊ maceria lapidũ deſtructa erat
Q2 ſi peſtiferũ eſt ⁊ maledictioni proximũ
negligere opus hoc diuinũ. ꝗ̃ criminoſuz
eſt/ꝗ̃ nephariũ laborantibus nõ applau=
dere/ſed iraſci? ¶ Propterea ſtat aliquem
adherentẽ iuſte parti plus eſſe de ſciſmate
culpabilem/ꝗ̃ alterũ qui adheret parti fal
ſe. vt ſi primus aliqua paſſione vicioſa tra
ctus obſiſtat quo minus fiat pax/ nec au=
dire paratus ſit eccleſiam. Alius q̃rit cum
omi ſolicitudine vias pacis. ꝓmptum ha
bens animũ obediẽdi eccleſie iudicio ſeu
veritati/dum ſibi clareſceret. Ea nãqꝫ que
diſſenſionem afferunt in pñti ſciſmate ſũt
talia que in facto maxime conſiſtũt. in qui
bus errare ſine periculo ſalutis poteſt nõ
ſolum iſte vel ille. ſed etiam in talibus ec=
cleſia fallere dicitur ⁊ falli ſicut dum mul=
to tempe feminã pro papa coluit. ¶ Por=
ro manifeſtari poteſt ex radice hac/quales

excuſantur a vicio ſciſmatis. Et ꝙ ſtat ſci-
re ꝙ ſciſma eſt in eccleſia. ⁊ tamē neſcire qs
in ea ſit ſciſmaticus. Et hoc conſequenter
aperitur quales ſunt anathematizandi et
⁊ vitandi/ ⁊ quales non. Nam velle om-
nes indifferenter partis falſe extra eccleſiā
⁊ ſalutem trudere/ quale ſit/ iam tetigimus
¶ His ex rebus perſpicuū fit deinceps q̄nt
ta laude. quibus preconiorū titulis/ com-
mendanda redditur partis noſtre diligen
tia/ preſertim in inclitiſſimo francie regno/
⁊ q̄ntum a ſciſmatis obſtinatōe procul exi-
ſtat/ vbi queſita eſt hactenus pax ſalutife-
ra tanto labore/ tot expenſis/ tot legationi-
bus/ aſſiduiſqꝫ conſilijs. ¶ Nec eſt ꝙ ali-
quis opponat quaſdam vel zizanias vel
paleas malarum actionum in quibuſdaꝫ
ortas/ inter hanc virtuoſe operationis ſe-
getem/ vel ꝙ non ſatis efficaciter diligen-
tia reſpondit ad votum. Aſcribat̄ hoc hu
mane fragilitati. Raro enim naſcitur gra-
num virtutis ſine palea aliqua defectuoſi
tatis. Nihilominus habet profecto plus
vere laudis zelus ille diligens q̄ aliorum
negligens torpor/ quoniā ſciſma ſi dimitti
tur abſqꝫ agitatione/ proferet radices ma-
las altius ⁊ ineuulſibiles/ et productas ro-
borabit. Nā mala per longas conualuere
moras. Doceat nos ſciſma grecorū quod
iā non curatur. nemo non deſpat. ¶ Quo
in loco grandis offertur ad loquendū ma
teria/ ſuper laudibus Pariſieñ. vniuerſita
tis preclariſſime ſtudiorum. ſuper zelo fer-
uido ipius que non ceſſauit hactenus eni
ti pedibus vt dicitur ⁊ manibus. aliter q̄
deſides aliqui ⁊ inutiles q̄ facere nihil vo-
lunt/ vel neſciunt/ obſtrepunt tamē facien-
tibus/ ſolis contumelijs fortes et armati.
Sed ſiletiū imperat/ tum benignitas/ tum
modeſtia/ ne in eius laude videamur pro-
priam querere. ¶ Ecce autēꝫ quis eſt/ qui
non dicat/ qui nō clamet/ pax/ pax/ fiat pax
pacem volo/ pacem ſuper omnia concupi
ſco. At vero nonne irridetur deus/ quoni
am ſimile eſt pacem non velle et illam vel
inutiliter ⁊ deſidioſe velle/ vel impoſſibili-
ter velle/ hoc eſt medijs ad eam impoſſibi-
libus contendere/ vt ſi queratur vnio ali-
qualiter/ qualiter haberi nō valet/ neqꝫ via
debellationis/ neqꝫ via rationis ſeu redu-
ctionis/ neqꝫ via anathematiſationis ſeu
ſeparatiōis/ neqꝫ via condeſcenſionis aut
ſimiliter. Cūqꝫ itaqꝫ paſtor teneatur non
minus reuocare oues quas iudicat erran-
tes q̄ ſeruare non errantes. nonne debet/
vt fiat vnum ouile/ modum poſſibilem et
veriſimilem hoc agēdi/ velle proſequi/ eti-
am cum dimiſſione gregis proprij et obe-
dientis/ ſi per hoc ſeruat̄ ⁊ vnitur grex vter
qꝫ. Nec eſt hoc deſerere gregem more mer-
cennarij et fugere/ ſed ſaluare et vt vere ſic
dicamus/ fugiendo manere. Sed hec ceſ-
ſio dicit' aliquis fieret pernitioſum poſte-
ris exemplum. fatemur id poſſe continge
re. nam quibus rebus non contingit abu-
ti. attamen pro incerto malorum euentu/
non eſſet tam certum ⁊ optandum preſen
tis pacis bonū repudiandū vel negandū.

Conſideratio .4.

Tantum eſt pacis ſalutifere bonum/ vt pro eius adeptō ne/ neqꝫ mundan⁹ honor/ neqꝫ ſtatus/ neqꝫ gradus/ neqꝫ pro-
pria vtilitas debeant aliquem deterrere/ et
nihil prorſus niſi peccatum contra legem
dei eternam. Hec conſideratio poſita eſt
contra illos qui dicūt. Obſeruetur honor
partis noſtre habeamus victoriam confu
ſionē euitemus. Ecce qualia ſuſtinuit ob-
probria ſummus pontifex chriſtus vt face
ret vtraqꝫ vnum. reconcilians in ſuo ſan-
guine ea que in celo ſunt et in terra/ factus
obprobrium hominū ⁊ abiectio plebis/ et
non dicens ſeruetur honor meus. Suffi-
ciebat ei teſtimonium bonum conſcientie
ad deum. Igitur vt pax habeatur/ nulla
plane via repudianda eſt que poteſt abſqꝫ
peccato deduci/ ⁊ quanto breuius tāto ſa-
lubrius. Quanto inſuper patentius/ tan-
to acceptius apud omnes/ quoniā res tan
git omnes ⁊ veritas lucem amat. ¶ Quo
circa vie per dominū noſtrum oblate (pro-
feram hoc ſine adulationis oleo quo non
indiget ⁊ ſalua pace oīm) q2 nūq̄ mihi vi-
ſe ſūt iuri dīno palā ꝯire/ nūq̄ viſe ſunt ſil'r
penit⁹ reprobāde/ niſi forte ſtruatur calum
nia ex iuramēto ſuo. ⁊ ex toti⁹ obediētie ſue
conſenſu/ iudicio et requeſtis/ alior tēden-
tibus. ¶ Propterea rurſus non improba

bile videt̃ attentis circũſtãtijs offerẽtibus
ſe in pñti ſciſmate ſi ꝑs iuſta poſſit a iuris
ſui ꝓſecutõe deſiſtẽ/ vt ad iniuſtã ius ſuum
trãſferret/ ⁊ fieret iuſta ſeu ꝑ nouã electõnẽ
intruſi/ ſeu ꝑ aliã viã i iure ſcꝑto nõ habitã
dũmõ ius diuinũ vtrobiqꝫ iuiolatũ manẽt.
⁊ hec via ꝓpt̃ timorẽ inhonoratiõis mũda
ne nõ eẽt penit⁹ abhorrẽda. Nã qcquid a
maliuolis iterp̃tibus dicẽt̃. deſup reſidẽt
inſpector cordiũ de⁹. ⁊ iudex vitas ⁊ chari
tas abũde remuneras. Nõne laudata. nõ
ne victrix effecta ẽ mr̃ illa vera infãtis apud
ſalomonẽ/ q̃ filiũ maluit integꝛ abijcẽ. illo
qꝫ carere/ q̃ꝫ diuiſus in ſuã cedẽt portionez
Deniqꝫ in laude. Q. fabij maximi p̃claríſ-
ſimã dixit. Ennius ꝙ non ponebat rumo
res ãn ſalutẽ. Nõne ſanctius ẽ vltro dare
gr̃e. dare charitati fraťne. ⁊ paci honorem
ſuũ caducũ. imo vitã ꝓpriã cũ merito q̃ꝫ ſi
ne laude ⁊ pace mox nãlis nccitas vtrũqꝫ
diripiat. Cõcedat̃ ergo libent̃ gr̃e/ id qđ velit
nolit. obtinẽs/ ꝓtin⁹ relinqͣt̃ nature. Am-
plius nõ videt̃ improbabile/ qn expediat i
caſu eccĩam ad tp̃s ſũmo paſtore carere/ vt
interi ꝑ tractatũ vel alit̃ adeptio pacis cele
rior hřet̃. Q si canones oppoſituz ſãxerũt
lex diuina nõ diſſonat. Nã ex dicto p̃t abſqꝫ
papa mortali ſtare ſalus. Qđ ſi timet̃ infa
matio ptis illius vel illius. Jã mſũ poſui
mus. ¶ Cõſequẽt̃ deducimus/ ꝙ ꝓpt̃
timorẽ ſuccũbẽdi aut inhonorationes
hũane/ q̃ vtiqꝫ vicioſa nõ ſũt/ cõciliũ gñale
vl̃is eccĩe nõ videt̃ repudiãdũ. ſꝫ piũ ẽ cre
dere/ ꝙ in tractatõe pñtis mat̃ie nõ erraret
Audiamus rõnẽ. ꝯſtat itaqꝫ ꝙ i materijs
fidei t̃minãdis error nõ cadit in gñali ꝯci-
lio. Rationẽ dãt doctores ex ſpãli aſſiſten-
tia ſpũſſãcti. ⁊ xp̃i regẽtis eccĩam nec ꝑmit
tent̃ errare i his ad q̃ hũana iueſtigatio ꝑ
uenire nõ p̃t. Secus i his q̃ vel facti ſt̃ vel
hũana rõe t̃miari pñt. Nũc ãt ſciſma pñs
q̃ꝫ ꝙ i his q̃ facti ſũt plurimũ hereat/ ei⁹ ni-
hilominus t̃miatio tã ꝑplexa cernit̃/ tãqꝫ
difficilis/ vt ſup̃ hoim vires ingenia iuen-
tiões ⁊ ꝯſilia videat̃. Ubi vero deeſt hũanũ
p̃t ⁊ dꝫ abſqꝫ temeritate diuinũ auxiliũ etiaꝫ
miraculoſũ expectari. Ita em̃ de ſortibus
mittẽdis i caſu det̃miat Aug⁹/ dũ ſeuiẽti-
bus tyrãnis inqͥrit̃ qͦs de multis p̃latis ꝓ
gregꝭ ſalute remanebit. q̃ recedẽt ? Nõne
igit̃ abſqꝫ ꝑiculo cauſa illa cõmitti deo et
vti ꝯcilio poſſꝫ abſqꝫ formidiẽ ꝙ maior ꝑs
vincẽt ſi eẽt iniuſtior/ ⁊ maxĩe in ꝑnicie eccĩe
qđ addo qm̃ in caſu cõis error facẽt ius p̃-
ſertim error facti/ vel ex facto ortũ hñs. Au-
xiliũ tale miraculoſũ nõne in bello corꝑali
iudas machabeus. nõne moyſes/ nõne fi-
deliũ alij talit̃ expectauerũt/ qñ ꝑſeq̃batur
vn⁹ mille ⁊ duo fugabãt decẽ milia ? q̃nto
ſecuriori fide/ ꝓ hoc ſciſmate finiẽdo/ p̃t i
opitulatõis diuine aſſiſtẽtia ſpãli/ ꝑ tractatũ
vl̃is ꝯcilij ſpes hñi. Et qͥs obſecro tãte pre
ſumptiõis iueniri poterit/ vt det̃miatis ꝑ
tot viros celeberrimos/ ꝓpriã opinionem
vel p̃ferret/ vel eorũ dictamẽ nõ imitaret̃ ?
Piũ q̃ꝫ ſentire ẽ vt nõ niſi viã mediã/ viaꝫ
pacificã/ ⁊ vtrobiqꝫ honorabilẽ ſentẽtiaret
ꝯciliũ. Neqꝫ tñ ignoro multas circa hec ⁊
alia/ ſuboriri difficultatũ nebulas. Sꝫ eas
oĩs lux diuine legis ſuis radijs facilit̃ eijce
ret/ ſi nõ vltra ceruicoſa ꝯ̃dicẽdi libido ob
ſtiterit. Si oculos rõnis neqꝫ ſegnicies in-
quirendi clauſerit/ neqꝫ ruditas obtuderit
neqꝫ eos lippitudo carnalitatꝭ/ neqꝫ cura ꝛ
puluis/ neqꝫ fumus p̃ſũptiõis ſuffoderit/
neqꝫ poſtremo malicia cecauerit: quo mi-
nus apparere poſſit gr̃a dei ſaluatoris nr̃i
¶ Ita ſtudioſitas ꝑ zelũ ſtimulata perge
bat in lõgius. Cuius ego ſermonẽ int̃rum-
pens ⁊ finiẽs/ exclamaui. Appareat o vti-
nã bone ihesu pax nr̃a. ſalus nr̃a. appareat
tãdẽ aliqñ gr̃a tua/ vt poſt illuſtratõꝫ ſince
rã/ ⁊ agẽda videam⁹ ⁊ ad ea q̃ viderim⁹ im
plenda ꝯualeſcam⁹. Res q̃ppe in obſcuro
nimis dimerſa ẽ. nã ⁊ nobꝭ caligines/ pul-
uereſqꝫ difficultatũ ambulãdo ſpõte ſuſci-
tam⁹. Deeſt inſup apud mł̃tos gr̃a hũani
auxilij/ q̃ ſit̃ apparere ⁊ coopare debuerat
gr̃e dei. Obfuſcat eã p̃terea vel abſcondit
amor ꝓpri⁹/ q̃rẽs q̃ ſua ſũt/ ⁊ incircũciſo cor
de ambulãs poſt deſideria carnalia/ atꝫ ſe-
cularia/ neqꝫ ſobrie/ neqꝫ iuſte/ neqꝫ pie vi-
uens i hoc ſclo. q̃ſi nõ expectaret beatã illã
ſpem q̃ ſola deſideranda ẽ. ſola velut ence-
niũ diuine gr̃e iugit̃ poſtulãda. Prouideat
meliora viciniora qꝫ ſaluti gr̃a eadeꝫ dei et
ſaluatoris noſtri hic nos iuſtificãs. glori
ficans in futuro Amen.

¶ Explicit ſermo de circũciſione coram papa
apud Taraſconam. Anno. M. cccc. iij.